

בש"פ 2286/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2286/16

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל
המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת' שרון נתנאל) בעמ"י 42363-03-16 מיום 20.3.2016

בשם המבקש: עו"ד מוטי לוי

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת' שרון נתנאל) מתאריך 20.03.2016 (עמ"י 42363-03-16), בגדרו בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת א' זכריה) מתאריך 20.03.2016 (מ"י 39359-03-16). המבקש נעצר בתאריך 17.3.2016 בחשד לביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

2. בתאריך 20.03.2016, בית משפט השלום הורה על שחרורו של המבקש ממעצרו, וזאת: " ... ללא תנאי למעט ההוראה כי הוא יגורש לאלתר ועוד היום לשטחי הרשות הפלסטינית בהתאם לנהלים הקיימים בעניין זה". בו ביום, בית המשפט המחוזי קיבל את עררה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום, והורה על מעצרו של המבקש עד

לתאריך 21.03.2016, בשעה 12:00. בית המשפט המחוזי ציין כי המבקש אינו רק שווה בלתי חוקי, אלא יש לו עבר מכביד של ביצוע עבירות רכוש וסמים בתחומי ישראל. כמו כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי.

3. במסגרת הבקשה למתן רשות ערר שבפני, המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי שגה עת הורה על מעצרו הנ"ל, וזאת בשים לב לפגמים דיוניים שנפלו בהחלטתו זו. בתוך כך, המבקש טוען כי היעדרו מהדיון שנערך בבית המשפט המחוזי עובר למתן ההחלטה בערר, כמו גם העובדה כי הצהרת התובע נדונה לראשונה בבית המשפט המחוזי, מצדיקים, בנסיבות העניין, מתן רשות ערר.

4. אין בידי להיעתר לבקשה, ודינה להידחות. רשות ערר ב"גלגול שלישי" תוענק מקום בו הבקשה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות בעלת חשיבות החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או במקרים בהם מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות מתן רשות כאמור (ראו: בש"פ 1544/15 דדון נ' מדינת ישראל (03.03.2015)). איני סבור כי נסיבות המקרה מצדיקות התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי", מאחר ועניינו של המבקש איננו עומד באמות מידה אלו.

5. גם לגופם של דברים דינה של הבקשה להידחות. מפרוטוקול הדיון עולה כי בדיון שהתקיים בערר בפני בית המשפט המחוזי, ב"כ המבקש לא טען דבר כנגד קיומו של הדיון בהיעדרו של המבקש ואין להעלות טענה זו לראשונה בבקשה דנא. כמו כן, לא מצאתי ממש בטענת המבקש כי נפל פגם בכל שבית המשפט המחוזי התבסס, בין היתר, על הצהרת התובע שהוגשה לו, בהתחשב בכך שכל ערכאה בענייני מעצר עורכת בחינה מחודשת ועצמאית ('דה-נובו') במקרה שלפניה (ראו: בש"פ 3/14 חוחלובסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (14.01.2014)).

נוכח כל האמור לעיל, הבקשה - נדחית.

ניתנה היום, י' באדר ב' התשע"ו (20.3.2016).

שׁוֹפֵט